

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVII. évfolyam 12. szám   2023. december

„Meglátta szemem üdvösségedet, amelyet elkészítettél minden nép szeme láttára.”

Lukács 2:30-31

Egyházunk 2023. évi jeligéje:

„Beszéded megelevenít engem.” Zsoltár 119:50

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 2-án, szombaton 15 órakor úrvacsorás **adventi istentisztelet**
Hidason, igehirdető: **Kurdi Zoltán**
- 3-án, **advent 2. vasárnapján** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor úrvacsorai istentisztelet lesz: ígét hirdet **Kurdi Zoltán**; 15 órakor **Siklóson** is **Kurdi Zoltán** lesz az igehirdető
- 10-én, **advent 3. vasárnapján** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: igehirdető **Sztupkai Mihály**; **Hidason** 15 órakor szintén **Sztupkai Mihály** szolgál
- 17-én, **advent 4. vasárnapján** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Dr. Thalyné Kurdi Éva** szolgál: **Hidason** 15 órakor **Kurdi Zoltán**
- 24-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **karácsonyi istentisztelet** lesz Pécssett, igehirdető **Schauermann Tamás**
- 31-én, vasárnap 10 órakor **óév búcsúztató istentisztelet** lesz közös ebéddel, igehirdető: **Kurdi Zoltán**

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.
- Csütörtökön 17 órakor **házikör** lesz Pécssett (változó helyszínen)
- Pénteken 16³⁰ óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban a könyvtárban (Köztársaság tér 2/b.)
- Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:
<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy
<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon
Mindkét helyen vissza is nézhető az alkalmak.
- Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.
- Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Lelkigondozói beszélgetésre van lehetőség péntekenként 8-12 óráig és szombaton 14-19 óráig (Előzetes egyeztetés szükséges a 30/489-6671-es telefonszámon)

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

*Légy áldás mindazok számára, akikkel találkozol.
Mindegyikük egy-egy küldetés számodra, legyen az
bár kedves gondolat, köszöntés, vagy csendes ima.*

E. Von Thiele-Winckler

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a
mindennapjaikban!***

Ádvent

Nem a számíthatatlanul
hullámzó élethelyzetek
változnak békéssé - veled,
hanem a béke itt belül,
ahol de sokszor félsz és bánat ül,
születik meg most általad.
Lelkemben ezért áldalak,
dicsőítelek, én Uram,
s jöttödre várok boldogan,
mert velem vagy most is, jól tudom,
üdvösséghezó Krisztusom.
Ámen

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

Baranya Vármegye elnöki kitüntető díj

Örömmel adjuk hírül, hogy gyülekezetünk tagjai, testvéreink, Dr. Thalyné Kurdi Éva pasztorál-pszichológus és Dr. Thaly Gedeon addiktológus-pszichiáter főorvos Siklóson 2023. október 13-án, a Vármegyénapon elnöki kitüntető díjat kaptak.

„Éva metodista hallgatóként lelkészi diplomát szerzett a Református Teológiai Akadémián, később Budapesten gyógypedagógusként, majd pszichológusként diplomázott az ELTE Bölcsészstudományi Karán. Gedeon a Szegedi Orvostudományi Egyetem Általános Orvosi Karán szerzett diplomát 1971-ben, tüdőgyógyászként, majd 1977-től a pszichiátria szakterületén folytatott orvosi tevékenységet. Tüdőgyógyászati, pszichiátriai, addiktológiai szakvizsgát szerzett, és hároméves pszichoterápiás képzésben részesült Pécsen.

50 éves házasságuk alatt 42 évet dolgozhattak együtt. Újszászon a Szolnoki Kórház Pszichiátriai Osztályán kivételes eredményeket értek el alkoholbetegek között. Ezért kaptak felkérést a Siklós városától, hogy Addiktológiai-Mentálhygiénés Gondozót indítsanak el, amely eredményesen működik 1986 óta. A Villányi Borvidéken korábban nem volt a szenvedélybetegek számára helyi gyógyító intézmény.

36 évvel ezelőtt lehettek alapítói a Siklói Alkoholizmus Elleni Klubnak, amely gyógyító közösségként működik a mai napig heti rendszerességgel, hűséges tagokkal, egyedülálló és családok számára. A felépülés csodájának évtizedek óta szemtanúi lehetnek az addiktológiai csoportban, ahol alkoholfüggő barátaik több mint fél évezrednyi józan napot gyűjtöttek össze. A városvezetés és intézetvezetők kezdetől támogatták szakmai tevékenységüket és a Siklói AE-Klubot. Ökumenikus módon, több különböző felekezetű lelkész barátjuk és egyházi közösségek segítik gyógyító munkájukat.

Heti rendszerességgel találkoznak az üléseken csoporttagjaikkal és hozzátartozóikkal. Évenként megrendelésre kerül a 3 napos életmódformáló-lelkigyakorlatos tábor Püspökszentlászlón az Életrendezés Házában. 22 éve megtartják a Szendélybetegek Országos Zarándoklatát Máriagyűdön a Bazilikában.

Szakmai munkájukat csapatban végzik a helyi szociális rendszerrel, valamint a pécsi közösségi pszichiátriai ellátással szorosan együttműködve. Siklós város önkormányzata minden szükséges segítséget biztosít számukra.

Öt gyermeket neveltek fel, nehezen találva az egyensúlyt szakmai és családi életük között, hivatásukat három lányuk követte, akikből kiváló szakemberek lettek.

Sík Sándorral elmondhatják: „Hogy amim nem volt, nem kívántam, de sohasem volt elég, aki voltam. Hála legyen! Uram, hála legyen.”

Szeretettel gratulálunk mi is ehhez az elismeréshez. Kívánjuk, hogy áldja meg az Úr további szolgálatukat a rájuk bízottak között!

Fény a sötétben

*Maga az ÚR megy előtted, ő lesz veled.
Nem marad el tőled, és nem is hagy el téged.
Ne félj hát, és ne rettegj! V. Mózes 31:8*

Ha az ember este hazaér, és a sötét előszobán megy keresztül, csak lassan és bizonytalankodva tud haladni. Nem látja az ember, hol fekszenek az akadályt jelentő tárgyak, és bizonytalannak érzi magát. Mindenhol fehetnek elszórva cipők vagy egyéb tárgyak anélkül, hogy az ember tudna róluk. Könnyen megbotolhatunk. Így óvatosan, tapogatózva közlekedünk.

Aztán végre elérjük azt a helyet, ahol a lámpa kapcsolója van felszerelve. Most minden világos és tiszta. Az akadályok ennek ellenére még jelen vannak, de nem jelentenek többé ilyen nagy fenyegetést. Gyorsan és folyamatosan jutunk előbbre.

Ilyen a helyzet, ha Jézus belevilágít az életünkbe. Az akadályok ezáltal nem tűnnek el, de van fény, van segítő, akivel biztos lábbal haladhatunk életünk útján. Nem vagyunk egyedül. Van valaki, aki meghallgatja az embert és segít. Isten mindig jelen van számunkra, és sohasem fog elhagyni bennünket.

HENK ESZTER BRET TEN
„ISTEN KÖZEL VAN HOZZÁD” CÍMŰ KIADVÁNYÁBÓL
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Adventi imádság

Advent első vasárnapján rátéved szemem a mély-fekete csillagos égre. Szívem megtelik várákozással, amint a messzeségbe réved tekintetem.

Imára kulcsolom kezem, és halkán suttogom el kérésem.

Jöjj el hozzánk Békesség Angyala! Oly nagy szükségünk van rád, mint talán még soha. Vágyunk rá, hogy a karácsonyi várákozás heteiben vendégünk légy! Jöttödöt várva kitártuk már szívünk láthatatlan kapuját, hogy

befogadja ajándékodat, a szeretet melegét, mely egy csapásra leolvasztja lelkünkben a hétköznapi harcokban észrevétlenül növekvő jégcsapokat. Nagy már a teher, szívünk vérzik a súlyos béklyó alatt, s ezerfelé szaggatva várja megváltó ajándékodat.

Jöjj el, de nem csak a hívó hajlékába térj be, szelíden tekints be azokhoz is, akik még nem tudják, hogy milyen nagy szükségük van rád.

Adj békességet a békétlenkedőknek, türelmet a türelmetlenkedőknek. Hozz szabadulást a szenvedőknek, hitet, reményt a reményvesztetteknek. Hozz gyógyulást a betegséggel küzdőknek, kitartást a feladni készülőknél, részvétet a részvétleneknek, erőt a gyengéknek, önmérsékletet az erőseknek.

Töltsd meg szívünket szeretettel egymás iránt, s add, hogy ez a szent érzés ne suhanjon el az adventi várakozás és a karácsony ünnepi élményével együtt, hanem velünk maradjon a sűrű hétköznapi megpróbáltatásaiban is.

SZERZŐJE ISMERETLEN

Az advent

Hányadik advent
ez ami itt van?
Hányadik
hiába eljövétel?

Jézusom,
ébressz találkozásra!
Tétovaságból
tefeléd induljak el.
Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Karácsony, a beteljesült ígélet

*Mózes a hegyen halt meg,
amelyről az ígélet földjét csak távolról üdvözölhette (V. Mózes 32:48-52).*

Amikor a Biblia Isten ígéreiteiről beszél, akkor élet-halál kérdéséről van szó... Az a nyelv, amelyen ez az ősrégi történet beszél, érthetően szól hozzánk. Aki Istent meglátta, annak meg kell halnia, Isten ígéreite előtt

meghal a bűnös. Megértjük, hogy mit jelent ez nekünk így röviddel karácsony előtt? Karácsonykor be kell teljesednie Isten nagy ígéréteinek, annak az ígérétnak, amely sokkal súlyosabb, mint az ígélet földjével kapcsolatos kijelentés... A Biblia tele van azzal az üzenettel, hogy megtörtént a nagy csoda emberi beavatkozás nélkül. Isten tetteként... Mi is történt? Isten rátekintett a föld nyomorúságára, és személyesen maga jött el, hogy segítsen. Nos, itt volt, nem mint egy hatalmas személy, hanem az emberi létben elrejtve, ott, ahol bűnös, gyenge, fájdalmas és nyomorúságos viszonyok uralkodnak a világban, éppen oda megy Isten, itt teszi lehetővé, hogy bárki megtalálja Őt. Ez a jó hír jár végig évről évre újra a világon, és ez évben hozzánk is újra elérkezik.

NÉMETBŐL FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

*Mondjátok el gyerekeiteknek,
hogy az életeteket Isten akaratának köszönhetitek!
Mondjátok el nekik, hogy bátorságotokat az ő jóságából merítitek!
Mondjátok el nekik, hogy kétségeitek közepette Isten jelenlétének
biztonságában voltatok!*

J. R A U

A töltőtoll

Sokszoros nagymama már az a valamikor Abesszíniában, drótsövények mögött született özvegyasszony, akivel ez a kedves adventi eset történt.

Karácsony előtt megtudakolta otthona régi támaszától, hogy mivel szerezhetne neki örömet. Némi habozás és vonakodás után sikerült csak választ kapnia: „Egy töltőtollal!”

- Nos, akkor megyek is a városba, és szerzek egyet.
- Menjek én is?
- Azt nem, maradj csak itthon. Ha ott lennél, akkor semmi meglepetés se lenne az ajándékban.

Öreg barátnőnk Berlin elővárosából beutazik a városba, és felkeres egy nagy áruházat. Odairányítják őt a megfelelő osztályra, ahol megmondja a kívánságát. Az elárúsító nagy választékkal szolgál. Talál is alkalmas tollat, de a vásárlás előtt tudni akarja, hogy jól ír-e?

- Tessék kipróbálni. Hegyes tollat, vagy tompát tetszik?

- Ne hegyeset, az könnyen görbül, és hamar elhasználódik.

- Tessék, itt a papír és a toll.

Előhúzza szemüvegét, megtisztítja, és elég körülményesen felteszi.

- Mit is írjak?

- Ó, akármit. Talán egy nevet. Biztosan van olyan név, amelyet legkedvesebbnek ismer ezen a világon.

- Igen, igen, már írom is. - ezzel veszi a tollat és ír. Ugyan mit? Csak két szót: „Jézus Krisztus” Az elárúsítónő némi csodálkozással néz rá. Az idős hölgy erre megszólal:

- Ez a név a legkedvesebb nekem. Olyan jó, hogy ezek az első szavak, amelyeket leírtam ezzel a tollal. Meg is veszem. Mibe kerül? Háta mögött - amit persze nem lát - eddigre pár vevő gyűlt össze, akik ugyancsak töltőtollat akarnak vásárolni. Most előlép közülük az első, egy fiatal lány.

- Szabad nekem is megpróbálni ezt a tollat? Én is ilyet szeretnék vásárolni.

- Kérem, miért ne? Tessék, itt van egy másik papír.

- Köszönöm, - hangzik a felelet, - de írhatok ugyanarra is. - Veszi a töltőtollat és odaírja a két szó után: „tegnap és ma”.

Álmélkodva néz rá az özvegy: „Szintén ez a név a legkedvesebb?”

- Egészen biztos, - különben nem írtam volna ide a folytatást, - felel mosolyogva a lány. - Erre kezét fog vele az özvegy. Egymásra néznek, és szavak nélkül is megértik egymást. Azaz, hogy: sokkal több ez, mint megértés.

- És most engedjék meg, hogy befejezzem, - szólal meg mögöttük ebben a pillanatban egy idősebb férfi. És már veszi is a papírost. Írja a folytatást az eddigi szavak után: „és mindörökké ugyanaz”.

Három pár kéz kapcsolódik csendesen össze. Az elárúsító néhány perc múlva szótlán elgondolkodás közben csomagol nekik három töltőtollat. Távozásuk után sokáig nézi az ott maradt papírt, a három kézírással. Bár nem érti, mégis különös hatással van rá. Hiszen a három kézírás és az isteni ige mögött ott van ugyanaz a lélek, és ugyanaz a gondolat, amit a hitvallás mond:

„Hiszek a szentek közösségében!”

„PÁSZTOROKKAL VAGYOK ÚTBAN” CÍMŰ FÜZETBŐL

Jó kívánság

Békét, csendet, mely elűz vihart,
szent erőt, mely próba közt kitart,
érező szívet, mely enyhít nyomort,
s mély alázattal porig hajolt,
örömet, mely nap sugaraként
tud gondfelhők között is szórni fényt,
bátorságot, mely meg nem remeg,
s kész odaadni kincset, életet,
szívet, mely a bűnöst szereti,
gyengességét, vétkét elfedi,
és hitet, mely mint a sasmadár,
fölfelé tart, és az égbe száll,
melynek nincs nehéz, nincs „nem lehet”...
Ezt kívánom! S kell-e több neked?

Jézus Krisztusban mindezt megtalálod.
Beteljesíti ezt a kívánságot.
Nyomába lépsz, boldogan követed,
és hálaéneke lesz az életed!

ISMERETLEN SZERZŐ VERSE

Háromkirályok Megyeren

- Menj már arrébb! Bekened a Mancsi bundáját, aztán tudod, milyen -
lökött egy barátságosat Pityu Lalin, akinek cipőpasztával volt bekenve a
képe és piros papírkorona csálézott a feje búbján.

- Te meg ne lépj az ünnepi cipőmre! - bökte oldalba Lali Pityut, aki
nővére kifordított báránybundájában alakította Menyhártot, az arany
hordó királyt, s ő maga Gáspár király tömjénes méltóságával igazította el
vézna lábát a szakadt pertlis, ócska tornacipőben.

Pityu fején is korona volt, mint főkirálynak: aranyos papírból. De
hiába nyálazta minden sarkán, az olcsó ragasztót már alaposan kikezdte
a téli este nyirkos köde.

Misi mögöttük kullogott. Ő lett volna Boldizsár, mirhát ajándékozó, de csak egy kopott, bolyhos asztalterítő fityegett palástként girhes vállán. Egyik kezében „pásztorbot”, másikban meg anyja cekkerje, amibe a kincseket gyűjtötték. Mert modern királyok voltak. Ajándékot kértek, és nem vittek. Hacsak a betlehemes verset nem, amit Pityu még egy kis szabolcsi faluban tanult, ahonnan néhány éve a külváros külvárosának szélébe hozta az apja. Az ő ötlete volt a falun szokásos hárokirályosdi.

Elkerülve a külvárosi utcák foghíjas lámpái alól, az óvatosan hátra maradt Misi éppen egy mákosbejgli-darabot akart kiemelni nagy visszamaradottságában a kincstartó cekkerből, amikor Menyhárt király, Pityu személyében ráírvallt:

- Te, nehogy bezabálj! Tudod, hogy összetörlek.

- Nem - kapta vissza kezét a rongyos királyfi, pedig már szájában érezte az omló falatot.

-Ami közös, az közös, nem igaz? Majd elosztjuk, - szipákolta suvickos orrát Lali.

- A pénzt is? - furakodott Misi közéjük

- Azt is - emelte a sár fölé bundáját a királyvezér.

- Megvan?

- Na hallod?!

- Mennyi?

- Tán vagy száznyolcvan forint - nyálazott egyet széthulló koronáján Menyhárt király.

- Hatvan jut egy kopoltyúra! - izgult Misi.

- El kéne még menni egy párhelyre - bújt ki Lali király koronája alól a kapzsiság ördöge.

- Sötét van már. Lehet nyolc óra is - pislogott ijedten Misi. - Tudod milyen a mamám.

- Elég helyről kirúgtak már, nem érti ez a népség az effélét - döntötte el falusi göggel Menyhárt király a vitát -, meg be is rekedtem a sok versmondásba.

- Krivácséknál is belesültél - vigyorodott el Lali, de már el is ugrott, mert Pityu főkirályi lába nagyot lendült.

- Krivács tata csak úgy fogta a hasát - hergelte tovább.

- Ha sokat jár a szád, nem kapsz semmit - nyilvánította ki vezéri hangon Pityu. - Ha nem hívlak, otthon kuksolhatnál egy fillér nélkül.

Ez komoly érv volt, így hát elhallgatott az ellenzék. Közben kiértek a Váci út sarkára.

A nyirkos köd felkúszott a Duna felől, és ráült a külváros gödrös utcáira. Bebújt a kéményeken, bekúszott a háromkirályok kabátujján, s lyukas könyökükön füstölt ki.

Nyakukba húzták koronás üstöküket, és dideregtek. Alig járt valaki az utcán, csak egy árva villamos zörgött végig majdnem üresen a Váci úton. A lámpák tejbe mártottan pislogtak, és annál sötétebb lett mögöttük az utca.

- Na, most mit csináljunk? - bámult fel Misi a főkirályra, aki zavartan csörgette nadrágja zsebében az „aranyakat”, amelyeket bosszús és vidám, meghatódott és meglepett, faluról felszakadt és magukat itt felejtett külvárosi emberek adtak a csóró háromkirályoknak.

- Micsináljunk? - vacogott most már Lali is, mert leffegő tornacipőjén bemászott a sárlé. - Osztózzunk?

- Itt? - nézett szét az elárvult sarkon Pityu, a főkirály.

- Nem látni, sötét van - protestált Misi, aki nem bízott egészen Menyhárt király barátja igazságosságában -, menjünk be Sanyóékhoz, itt laknak a negyedik házban - topogott egyre jobban dideregve Lali. Lukas harisnyája alatt már csak úgy cuppogott a sár.

- Te, mi van Sanyóval? Nem jár a suliba sem? - kérdezte Pityu.

- Biztos lóg.

- Áh, Sanyó? Tudod milyen magolós.

- Nézzük meg. Legalább melegben leszünk - kezdte most már Misi is a vacogást. Azzal nekilódultak.

A nagy, földszintes bérház szemetes udvarára innen is, onnan is sárga, rőtes fény vetődött ki. Az egyik konyhaablak függönye fölé karácsonyfa hegye kandikált, a hegyén pufók papírangyalkával.

Az ajtó mögül vidám lárma szűrődött ki és hússzag.

Misi nagyot nyelt. Kezében elnehezült a kincses cekker.

- Itt laknak?

- Á, ott hátul - mutatta Pityu az utat. Már ott is álltak a rozoga konyhaajtó előtt. Pityu kopogott.

- Ki az? - hallatszott egy gyerekhang.

- Mi, Pityu, Lali, meg Misi - toldotta meg a bemutatkozást Misi, s már vonultak is befelé. A friss levegő után megcsapta őket az áporodott izzadság- és ételszag. Még a fiúk is riadtan néztek körül. A salétrompené-

szes falon egy zöldes csapból folydogált a víz, bele a rozsdás mosogatóba, amelyben piszkos edények tornyosultak egymás hegyén-hátán. Mellette egy feldúlt ágyféle, összetúrt párnákkal, kacatokkal, mintha most bújt volna ki belőle valaki. Mellette egy csikótűzhely. Sanyó az ágy sarkában guggolt. Cipő nélkül, de ruhástól. Állig húzott térde fölött kezét összekulcsolva egykedvűen bámult a háromkirályokra.

- Szevasz - pislogott Sanyóra Pityu.

- Szevasz - kapkodtak levegő után a mellékkirályok is.

- Szevasztok - aztán csönd. Sanyó csak nézett rájuk, de meg se mozdult.

- Bejöttünk. Hogy vagy? - nyögte ki végül is Lali, amikor megunt a topogást.

- Nem voltál az iskolában; mióta is? - eresztette le a pásztorbotot és a cekkert Misi.

- Elvitték anyámat.

- Elvitték? És apád?

- Vele ment. Autón mentek.

- Autón? - meresztette ki szemét Misi, aki jobb híján egy felfordított vödörré ült le.

- Mentőautónk - bólintott merev arccal Sanyó, s csak nézett maga elé.

- Kórházba? - faggatta résztvevően Pityu.

- Ühm, a szülőotthonba.

- Mikor mentek el?

- Délben.

- Azóta itt ülsz?

Sanyó füléig húzta vezna vállát, de nem válaszolt.

Pityu felállt. Könyékig belekotort lötyögő nadrágja zsebébe, s egész tartalmát kiborította a rozszant hokedlire. Egész halom pénz csörrent ki a kopott deszkára.

- Osztozunk? - csillant fel Misi szeme, és felállt a vödörről.

- Ettél már? - nézett Pityu Sanyóra, feleletre sem méltatva a legkisebb királyt.

- Mit? - húzta fel Sanyó újra a vállát.

- Misi, a cekkert!

Misi ugrott, és már hozta is.

- Borítsd ki - parancsolta Menyhárt király, az aranyhordozó. Már ott is tornyosult a konyhaasztal közepén, egymás hegyén-hátán a mákos bejgli,

alma, kolbász, kuglóf, dió, véres hurka, szaloncukor, szőlő, rántott hús és néhány szelet kenyér.

Misi akkorát nyelt, hogy kidagadt a szem tőle. Lali is az asztalhoz vonult, hogy ki ne maradjon az osztozkodásból.

- Na, szevasz Sanyó! - krákgotta Pityu, aztán rárivallt a két alkirályra: - Mit bámultok? Kifelé!

Azok észhez sem tértek, már kint is voltak a sötét udvaron. Lali majd fölbukott egy favágó tuskóba.

Csak kint a sarkon néztek újra egymásra. Misi kitátotta a száját, de Pityu rákiabált:

- Befogni!

Lali már indult is. Kobakján hátracsúszott a korona, csak a szeme világított. Misi is nekilódult, de vagy öt lépésről visszaszólt:

- Csak azt akartam mondani, hogy jól van, na!

- Azért - morogta a főkirály, nagyot rántott nővére kifordított bundáján, és elindult ő is.

Ahogy a lámpa alatt elhaladt, koronája úgy fénylett, mintha valódi aranyból lett volna.

Aztán belevesztek a ködbe. Ki erre, ki arra.

GYÖKÖSSY ENDRE: MAI PÉLDÁZATOK

A pásztor hangja

Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből. (János 10,27-28)

Időnként előfordul, hogy egy anyajuh elhagyja az egészséges bárányát. A pásztorok ezeket „árva bárányoknak” hívják. Ha egy pásztor lát egy ilyen bárányt, felveszi és „adoptálja”, mint a sajátját. Cumisüvegből eteti és a mellkasára fekteti a bárány fejét, hogy a kis teremtmény megvigasztalódjon a szívverését hallva.

Egyszer a feleségemmel befogadtunk egy ilyen árva bárányt, bevitük a házukba és gondját viseltük. Bármikor hazatértünk, a kisbárány meghallotta a hangunkat, azonnal rohant az ajtóhoz és bégetett üdvözlésképpen.

Amikor a bárány felnő, csatlakozik a nyájhoz; de a kötelék közte és a pásztor között megmarad. Amikor a pásztor hívja a nyájat, akkor az árva elsőnek hallja meg a hívást, és rohan a pásztorhoz üdvözölni, és hívja magával a többi juhot is.

Ez engem a Jó Pásztorra emlékeztet: „Az én juhaim hallgatnak az én hangomra, én ismerem őket, és ők követnek engem.” Ha valaha már voltál „árva bárány”, tudd meg: bár mély sebeket is kaptál, Isten megvigasztal. Ha Isten hangjára figyelünk, és követjük őt, akkor másokat is elvezethetünk Isten szeretetéhez.

Drága Istenünk, hadd halljuk meg a te hangodat, ismerjük fel akaratodat és kövessünk téged! Ámen.

Hogyan figyelek ma Isten hangjára?

TED ROGERS (TEXAS, USA)

Öbenne van

Ki fent leggazdagabb volt,
lent Ő lett legszegényebb,
hogy Vele gazdagodjunk:
Öbenne van az élet.

„Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által meggazdagodjatok.”

FÜLE LAJOS

II. KORINTUS 8:9

Mit adhatok?

*Elég neked az én kegyelmem,
mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. (2. Korintus 12,9)*

Minden karácsonykor kissé lehangolt leszek. Ebben az időszakban a keresztények sok dolgot tesznek mások életének jobbítására. De a legtöbb tevékenységet koromnál fogva már nem végezhetem, nem tudok vezetni és fizikai munkát végezni.

Egy karácsony alkalmával azonban hallottam a „Little Drummer Boy” (A kis dobos fiú) c. dalt. Ez megváltoztatta a nézőpontomat: már nem azt látom, mit nem tudok megtenni, hanem azt, hogy mit tudok. A dal

szövege elmondja, hogy a kis dobos nem tudott ajándékot venni, vagy valami nagy dolgot tenni a kis Jézusnak, így azt hitte, nincs mit felajánlania. Aztán rájött, hogy egyvalamit megtehet: énekelhet neki egy dalt.

Abbahagyva a töprengést, hogy mit nem tudok megtenni, arra kezdtem koncentrálni, amit igen. Tudok imádkozni, vidám és barátságos lenni azokkal, akikkel találkozom a nyugdíjasklubban, meg tudom ünnepelni Jézus születésnapját. Isten segít megtennünk olyan dolgokat, amikről nem is gondoltuk, hogy képesek vagyunk rá. És Isten megjutalmaz a látszatra kicsiny tetteinkért is, melyek az ő dicsőségét szolgálják. Ahogy a kis dobos, aki a legeslegjobb dalt adta Jézusnak, mi is megtehetjük a tőlünk telhető, hogy dicsőítsük Istent szolgálatainkkal.

Drága Urunk, hadd tegyük a legjobbat érted, amit tudunk. Jézus nevében kérünk. Ámen.

Bár ajándékot nem adhatok, azt ajánlom Istennek, amim van.

KEN CLAR (IDAHO, USA)

*Újra és újra át kell küzdenünk magunkat a bosszantó kis gondolatokon,
hogy eljussunk azokhoz a nagy gondolatokhoz,
amelyek megerősítik az embert.*

DIETRICH BONHOEFFER

Isten velünk van

*Íme, a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuelnek nevezik majd”
- ami azt jelenti: Velünk az Isten. (Máté 1,23)*

Dicsőítésvezetőként mindig örömmel és odaadással szerveztem a karácsonyi ünnepeket. Az egyik évben megkértem a szopránunkat, Rebecát, hogy énekelje el a „Csendes éj...”-t a karácsony előtti utolsó vasárnapon.

Ahogy közeledett a dátum, Rebecca felhívott: „Úgy érzem, Isten azt akarja, hogy franciául énekeljem az éneket. Ez nem lenne furcsa?” Azt válaszoltam, hogy szerintem ez csodálatos lenne, és ha Isten így vezeti, akkor énekelje franciául. A gyülekezetünknek angol nyelvű nemzetközi gyülekezete volt, ahol 15 ország képviseltette magát hetente. Nem tudtunk arról, hogy francia nyelvű országból is lenne résztvevő, de mind-

ketten biztosak voltunk benne, hogy ez Isten terve. Fogalmunk sem volt arról, hogy ez a terv milyen gyönyörű.

A vasárnapi istentiszteletünkön részt vett egy francia üzletember, aki nagyon lehagolt volt, mert az ünnepeket távol kellett töltenie otthonától. Csüggedtnek és magányosnak érezte magát. Amikor Rebecca énekelt, eltöltötte Isten szeretete, és tudta, hogy nincs egyedül. Isten bátorította és megáldotta őt a mi engedelmisségünk által. Az a karácsony örökké emlékeztetni fog arra, hogy Jézus valóban Immánuel, „Isten velünk”.

Istenünk, köszönjük, hogy megáldottál minket, mint gyermekeidet. Emlékeztess azokat, akik egyedül érzik magukat, hogy velük vagy! Ámen.

Isten mindig velünk van.

TERRIE HELLARD-BROWN (OKLAHOMA, USA)

Az elmaradt fejlődés

1876 karácsony éjszakáján egy gőzhajó siklik a Delaware folyó csendes víztükrén. A felhőtlen égboltról csillagok milliói ragyognak le, szikrázó fényüket a víz felszíne némán tükrözi vissza. Mintha a természet is a karácsonyt ünnepelné a csillagok fénytengerével és a hajó utasaival együtt, akik otthonaiktól távol töltik az ünnepet. Ezen a karácsony éjszakán különös egység, szeretet és az összetartozás érzése töltötte el a hajó véletlenszerűen összesodródott utasait és legénységét.

A fedélzetre sereglett utasok boldogan nézelődtek, beszélgettek egymással, élvezték a kristálytisza levegőt, a víz illatát, és gyönyörködve merültek el a csillagos égbolt csodás látványában. Egyszer csak valaki megszólalt: „Mr Sankey is itt van velünk a fedélzeten!”

Mr Sankey - teljes nevén Ira Sankey (1840-1908) - a kor híres-neves gospel énekese volt, a világhírű lelkész és evangélista, Dwight L. Moody közvetlen munkatársa. Ahogy futótűzként terjedt a hír az utasok közt, hogy a kiváló énekes is a fedélzeten tartózkodik, egy emberként kezdték kérlelni őt, hogy énekeljen nekik valami szép karácsonyi éneket. Mindnyájan úgy érezték, hogy ezt a gyönyörű, természetben töltött karácsony estét, és az ünnepi han-

gulatot már csak egy spontán fedélzeti koncert tudná még fényesebbé varázsolni.

Sankey nem kéréte magát sokáig, hátát a hajókéménynek támasztotta, és miközben az utasok elcsendesedve várták, hogy felcsendüljön a dal, ő maga lehajtott fejjel azon gondolkozott, hogy vajon melyik karácsonyi dalt énekelje, melyik lenne a leginkább odavaló. Ám különös módon abban a pillanatban valahogy egyik ismert karácsonyi ének sem tűnt jó választásnak, és folyton egy másik, általa is sokat énekelt himnusz jutott eszébe, melynek szövege viszont egyáltalán nem kapcsolódott a karácsony ünnepéhez.

Végül úgy döntött, hogy ennél az éneknél marad. Vett egy mély lélegzetet, és énekelni kezdett. A hangok betöltötték a fedélzetet, az éjszaka csendjét és a hallgatóság szívét. A dal egy imádság volt, melyben a Megváltót, mint a lelkek pásztorát kéri a nyáj, hogy őrizze, táplálja és vezesse őket kies legelőkön. Óvja meg a bűntől, a tévutaktól, és minden bajtól, rájuk leselkedő veszedelemtől.

Amikor az ének véget ért, mély csend ereszkedett a hallgatóságra, érezni lehetett, hogy ez a csend tele van az elhangzott imádság békességével, lélekemelő erejével.

Ebben a felemelő csendben egyszer csak előlépett a hallgatóság sorából egy mogorva kinézetű férfi, odalépett Sankeyhez, majd ezt kérdezte tőle:

„Maga szolgált a polgárháborúban az unionisták oldalán?”

A meglepett Sankey így válaszolt: „Igen, 1860 tavaszától.”

„És nem emlékszik véletlenül, hogy volt egy éjszakai őrszolgálatban 1862-ben egy teliholdas éjszakán?” - kérdezte a mogorva úr.

„De voltam, jól emlékszem.” - mondta a meglepett Sankey. „Miért, maga is ott volt a csapatban?” - kérdezte vissza.

„Ott voltam, de a másik oldalon, a konföderációs seregek kötelékében.” - mondta rekedtes hangon a férfi, majd így folytatata:

„Jól emlékszem, azon az éjszakán járőr szolgálatot teljesítettem, és a telihold fényénél egyszer csak megláttam egy unionista egyenruhás fickót, ahogy az őrhelyén ácsorgott. Szép lassan célba vettem a fejét, nem volt nehéz, mert én magam árnyékban álltam, ő viszont a telihold fényénél tökéletes célpont volt. Mondtam is magamban, hogy na, viszlát, haver, ennyi volt. Ám mielőtt meghúztam volna a ravaszt, a fickó énekelni kezdett. Ezt az éneket énekelte... Arra gondoltam, egész jó hangod

van, haver, szépen énekelsz, úgyhogy ezt a dalt még megvárom, és csak utána küldelek a pokolba. Aztán valahogy az éneket hallgatva elborítottak a gyerekkori emlékeim. Édesanyám hívő asszony volt, sokat énekelte nekem ezt a dalt. Korán meghalt, talán ha tovább él, az én életem is másképpen alakult volna. Ahogy az éneket hallgattam, a kezeimet önkéntelenül leeresztettem a célra tartott fegyverrel együtt, és csak nyeltem a könnyeimet, ahogy lepergett előttem az életem. A dal végén képtelen voltam újra fölemelni a puskámat, pedig még mindig ott állt a holdfényben a tökéletes célpont. Maga volt az. Ezt az éneket énekelte, pontosan ugyanígy. Összezavarodtam, és a Pásztorra gondoltam, akihez énekelte, arra a Pásztorra, akinek volt hatalma arra, hogy megmentse ezt a fickót a kezemből, a biztos haláltól. Nem akárki lehet - gondoltam. Ott álltam tehetetlenül, legyőzötten, és képtelen vagyok megfogalmazni, hogy mit éreztem legbelül. Fogalmam sem volt, mit kéne tennem. Azóta sok minden történt velem és körülöttem, de a lelkem nem lelt nyugalomra, és a Pásztort sem találtam meg. De most, amikor újra a holdfényben láttam magát, és újra ezt az éneket énekelte, nem akarok megint tovább menni. Segítsem megtalálni ezt a Pásztort!”

Sankey megrendülten hallgatta végig a férfit, aki egykor az ellensége volt, sőt, akár meg is ölhetette volna.

*Am egy éneknek és a Pásztornak köszönhetően
nem Sankey élete ért véget a polgárháború idején,
hanem a másik férfi lelt új életre azon a karácsony éjszakán.*

BOLYKI LÁSZLÓ: A LÉLEK HÚRJAI

Nyugalmat találva

*Lefekszem, alszom és fölébredek,
mert az Úr támogat engem. (Zsolt 3,6)*

Mikor a feleségemmel a tengerparton sétáltunk, találtunk egy hatalmas zöld teknőst közvetlenül a vízparton fekvő. Egész nap mozdulatlanul hevert a homokban, a szemét is csak néhány pillanatra nyitotta ki, mikor valaki nagyon közel ment hozzá. Kíváncsi voltam, miért van ott, és mit csinál. Később elmentünk a helyi tengeri obszervatóriumba, ahol elmondták, hogy a zöld teknős azért pihen a parton, mert ott biztonságban van.

A II. Sámuel 15 részletesen leírja Dávid menekülését Jeruzsálemből. Dávid nem tudta, mit tartogat számára a jövő, mégsem lett úrrá rajta a félelem vagy aggodalom, mert a jövőjét Isten kezébe tette. Annak az Istennek a kezébe, aki az elejétől a végéig mindent előre tud. Ahogy a teknős meg tudott pihenni a parton, úgy tudott Dávid is megnyugodni, mert tudta, hogy Isten oltalma veszi körül. Ha a jövőnk bizonytalannak látszik, ha félelem és aggodás tör ránk, mi is lefekhetünk, és megnyugodhatunk, tudva, hogy Isten mindent a kezében tart.

Drága Urunk, add, hogy bízni tudjunk a te irgalmadban és kegyelmedben! Ha a jövőnk bizonytalannak tűnik is, köszönjük, hogy te akkor is szeretsz, és törődsz velünk. Ámen.

A bizonytalanság közepette is megnyugodhatok Isten jelenlétében.

AWLWYN BALNAVE (BRIT COLUMBIA, KANADA)

Maradandóság

Ami a lepergő
időből itt marad,
az nem olyan dolog,
mit magunknak
magunk építettünk.

Az a te Lelked, Uram,
az te vagy magad:
s ha valamik általad,
ha valakik
veled lettünk.
Ámen

Óévi imádság

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

*Áldott adventi várakozást
és békés karácsonyi ünnepeket kívánunk!*

